

سورة المرسلات

77. സുറത്തുൽ മുർസലാത്ത്

മക്കയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 50 - വിഭാഗം (റൂകൂള്) 2

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

﴿1﴾ പതിവായി [തുടർച്ചയായി] അയക്കപ്പെടുന്നവ തന്നെയാണ (സത്യം)!

﴿2﴾ അങ്ങനെ, (ഊക്കോടെയുള്ള) ഒരു അടിച്ചുവീശൽ വീശുന്നവ തന്നെയാണ (സത്യം)!

﴿3﴾ പരത്തിവ്യാപിപ്പിക്കുന്നവയും തന്നെയാണ (സത്യം)!

﴿4﴾ എന്നിട്ട് വേർതിരിച്ചു വിവേചനം ചെയ്യുന്നവ തന്നെയാണ (സത്യം)!

﴿5﴾ അങ്ങനെ, സന്ദേശം (അഥവാ ഉപദേശം) ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നവയാണ (സത്യം)!-

﴿6﴾ അതായത്, ഒഴികഴിവ്, അല്ലെങ്കിൽ മുന്നറിയിപ്പ് (ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നവ)

﴿7﴾ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളോട് വാഗ്ദത്തം (അഥവാ താക്കീത്) ചെയ്യപ്പെടുന്നത് സംഭവിക്കുന്നതുതന്നെയാകുന്നു.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿١﴾

فَالْعَصِيفَاتِ عَصْفًا ﴿٢﴾

وَالنَّشِيطَاتِ نَشْرًا ﴿٣﴾

فَالْفَرِيقَاتِ فَرْقًا ﴿٤﴾

فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا ﴿٥﴾

عُذْرًا أَوْ نُذْرًا ﴿٦﴾

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾

﴿1﴾ وَأَلْمَسَتْ وَأَلْمَسَتْ (വിട്ടയക്കപ്പെട്ടവ) തന്നെയാണു് **عُرْفًا** പതിവായി, തുടർച്ചയായി, നന്മയായി ﴿2﴾ **فَالْعَصْفَتِ** എന്നിട്ട് (അങ്ങനെ) അടിച്ചുവീശുന്നവയാണു് **عَصْفًا** ഒരു അടിച്ചുവീശൽ (ഊക്കോടെ) ﴿3﴾ **وَالنَّشْرَتِ** പരത്തുന്ന (വ്യാപിപ്പിക്കുന്ന- വിതരണം ചെയ്യുന്ന)വയും തന്നെയാണു് **نَشْرًا** ഒരു പരത്തൽ, വ്യാപിപ്പിക്കൽ ﴿4﴾ **فَالْفِرْقَتِ** എന്നിട്ട് (അങ്ങനെ) വിവേചനം (വ്യത്യാസം) ചെയ്യുന്നവ തന്നെയാണു് **فِرْقًا** ഒരു വിവേചനം, വ്യത്യാസം ﴿5﴾ **فَالْمَلْقَتِ** എന്നിട്ട് (അങ്ങനെ) ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നവ തന്നെയാണു് **مَلْقًا** സന്ദേശം, ഉപദേശം, സ്മരണ, പ്രസ്താവന ﴿6﴾ **رُغْدًا** അതായത് ഒഴികഴിവ്, ഒഴികഴിവിനായി **رُغْدًا** അല്ലെങ്കിൽ മൂന്നറിയിപ്പ്. താക്കീതിനായി ﴿7﴾ **إِنَّمَا تُوعَدُونَ** നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ താക്കീത് (വാഗ്ദത്തം) ചെയ്യപ്പെടുന്നതു് **لَوْعًا** സംഭവിക്കുന്ന (ഉണ്ടാകുന്ന)തുതന്നെ

സൂഃ സാഹഫ്ഫാത്ത്, സൂറ: ദാരിയാത്ത് എന്നിവയിൽ കണ്ടതുപോലെയുള്ള ചില സത്യവാചകങ്ങളാണ് ആദ്യത്തെ അഞ്ച് വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നതു്. ഓരോന്നിലും പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വിശേഷണങ്ങളാൽ വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട വസ്തു-അഥവാ അവകൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്- ഏതാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതിനാൽ ഇവിടെ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്ക് പല വ്യത്യസ്താഭിപ്രായങ്ങളും കാണാം.

- (1) അഞ്ച് വചനങ്ങളിലും മലക്കുകളാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും
- (2) എല്ലാം കാറ്റിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും
- (3) എല്ലാം നബിമാരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും
- (4) എല്ലാം ക്യൂർആൻ വചനങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും

(5) മലക്കുകൾ, പ്രവാചകൻമാർ, സദ്വൃത്തരായ പണ്ഡിതൻമാർ മുതലായവരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും

(6) ആദ്യത്തെ മൂന്ന് വചനങ്ങളും കാറ്റിനെ ഉദ്ദേശിച്ചും, പിന്നീടുള്ള രണ്ടും മലക്കുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചുമാണെന്നും

(7) അവസാനത്തേത്മാത്രം മലക്കുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചും, ബാക്കി കാറ്റിനെയോ മറ്റോ ഉദ്ദേശിച്ചുമാണെന്നും അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച വാക്കുകളുടെ അർത്ഥവ്യാപ്തിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന തരത്തിൽ ഓരോ അഭിപ്രായക്കാരും അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിന് വിശദീകരണവും നൽകിയിരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ, മുൻഗാമികളായ മിക്ക മഹാൻമാരും സ്വീകരിച്ചുവരുന്നതും, സ്വഹാബികളിൽനിന്നും താബിഉകളിൽനിന്നും പ്രമാണിക്കപ്പെടുന്നതും ഇവയിൽ രണ്ട് അഭിപ്രായങ്ങളാകുന്നു. അതായത് എല്ലാറ്റിലും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് മലക്കുകളാണെന്നും, ആദ്യത്തെ മൂന്നിലും കാറ്റും, ഒടുവിലത്തെ രണ്ടിലും മലക്കുകളുമാണെന്നും, ഈ രണ്ട് അഭിപ്രായങ്ങളിൽ രണ്ടാമത്തേതാണ് കൂടുതൽ സ്വീകാര്യമായിത്തോന്നുന്നത്. കാരണം ഇബ്നുകഥീർ (റ) മുതലായവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ- ആദ്യത്തെ മൂന്ന് വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട ഗുണങ്ങൾ കാറ്റിന്റെ ഗുണങ്ങളായി വേറെ കൂർആൻ വാക്യങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു കാണാം. അവസാനത്തെ വചനങ്ങളിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് മലക്കുകളാണെന്ന് ഇബ്നുമസ്ഊദ്, ഇബ്നുഅബ്ബാസ്, മസ്റൂഖ്, മുജാഹിദ്, ക്വത്താദഃ, റബീഉ, സുദ്ദീ, ഫൗരീ (رضي الله عنه) എന്നിവരിൽനിന്ന് രിവാായത്തുകൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. മാത്രമല്ല, 5 ഉം 6 ഉം വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട വിശേഷത കാറ്റിന്റെതായി വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ കുറച്ച് സാഹസപ്പെടേണ്ടതുമാണ്. **الله أعلم**

അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹമാകുന്ന മഴയെക്കുറിച്ച് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്ന വിധത്തിൽ അവൻ കാറ്റിനെ അയക്കുന്നു; അങ്ങനെ, അവ കനത്ത മേഘങ്ങളെ വഹിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നു; എന്നിട്ട് നിർജീവമായിക്കിടക്കുന്ന നാട്ടിനു മഴ നനക്കുന്നു; അതുമൂലം എല്ലാ ഫലവർഗങ്ങളും ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നു എന്നൊക്കെ സൂറ: അഅ്റാഫ്, 57 ൽ കാണാം. ഏതാണ്ട് ഇതേ പ്രകാരത്തിലുള്ള വിശേഷണങ്ങൾ കാറ്റിനെക്കുറിച്ച് വേറെ സ്ഥലങ്ങളിലും പറഞ്ഞു കാണാവുന്നതാണ്. ഏറെക്കുറെ ഈ ആശയം തന്നെയാണ് ഇവിടെയും കാറ്റുകളെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. 4 ഉം 5 ഉം വചനങ്ങളുടെ സാരം ഇപ്രകാരം പറയാം: സത്യാസത്യങ്ങൾക്കും, ന്യായാന്യായങ്ങൾക്കുമിടയിൽ വിവേചനം എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്ന മലക്കുകളെക്കൊണ്ട് അവയിൽ അല്ലാഹു സത്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കാറ്റിന്റെയും, മലക്കുകളുടെയും പേരിൽ ശപഥം ചെയ്തതിൽ അന്തർഭവിച്ച ഒരു തത്വം ഇതാണ്: കാറ്റുകൾ മനുഷ്യന്റെ ഐഹികവും, ശാരീരികവുമായ ജീവിതത്തിനും അഭിവൃദ്ധിക്കും ആവശ്യമാകുന്നു. എന്നാൽ കാറ്റിന്റെ പ്രവർത്തനവും ചലനങ്ങളും മനുഷ്യന് കാൺമാൻ കഴിയാത്തതാണ്. അതുപോലെ, മനുഷ്യന്റെ പാരത്രികവും, ആത്മീയവുമായ ജീവിതത്തിനും അഭിവൃദ്ധിക്കും ആവശ്യമായ ഒരു മഴ-ദൈവിക സന്ദേശങ്ങളാകുന്നു മഴ-യും, അതുകൊണ്ടുവരുന്ന അദൃശ്യ സൃഷ്ടികളായ മലക്കുകളും നിലവിലുണ്ട്. ഇവ രണ്ടും അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ പെട്ടതാണെന്നും.

വഹ്യിന്റെ വാഹകനായ മലക്ക് ജിബ്രീൽ (അ) ആണെന്നിരിക്കെ, ഇവിടെ മലക്കുകളെപ്പറ്റി ബഹുവചനരൂപത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുകൊണ്ട് ആശയക്കുഴപ്പത്തിനവകാശമില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ ഭൂമിയിലേക്ക് എത്തിക്കുന്നതിൽ വേറെ മലക്കുകൾക്കും പങ്കുണ്ടെന്ന് കൂർആനിൽനിന്നുതന്നെ വ്യക്തമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. പല മഹാൻമാരും പറയുന്നതുപോലെ, ജിബ്രീൽ (അ) അവരുടെ

യെല്ലാം തലവനായിരിക്കാം. ഇബ്റാഹീം നബി (അ)ക്ക് സന്തോഷവാർത്തയും, ലൂത്ത് നബി (അ)യുടെ ജനതക്ക് ശിക്ഷവരാൻപോകുന്നുവെന്ന മുന്നറിയിപ്പും കൊണ്ടുവന്ന മലക്കുകൾ ഒന്നിലധികം പേരുണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. വഹ്യിന്റെ സംരക്ഷണാർത്ഥം മുനിലും പിമ്പിലും അല്ലാഹു രക്ഷാസേനയെ അയക്കുമെന്ന് സൂഃജിനിലും വന്നിരിക്കുന്നു.

ദൈവിക സന്ദേശങ്ങളിൽ ശിക്ഷകളെക്കുറിച്ചുള്ള താക്കീതുകളും മുന്നറിയിപ്പുകളും അടങ്ങിയിരിക്കുമല്ലോ. അതുപോലെത്തന്നെ, പരലോകത്തുവെച്ച് തങ്ങൾ കുറ്റക്കാരല്ലെന്നും, തങ്ങൾക്ക് നേർമാർഗ്ഗം എന്താണെന്ന് അറിവ് കിട്ടിയിരുന്നില്ലെന്നും വാദിക്കുവാനുള്ള അവസരം അതുമൂലം അവിശ്വാസികൾക്ക് നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അവയെപ്പറ്റി *عذرا أو نذرا* (ഒഴികഴിവ് അല്ലെങ്കിൽ താക്കീത്) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

എനി, അഞ്ച് സത്യവാചകങ്ങളിലും മലക്കുകളാണ് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്നുവെക്കുമ്പോൾ ആദ്യത്തെ മൂന്ന് വചനങ്ങളുടെ സാരം. ദൈവിക സന്ദേശങ്ങളുമായി തുടരേത്തുടരെ അയക്കപ്പെടുകയും, ഉടനെ അതിവേഗം ആ സന്ദേശങ്ങൾ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മലക്കുകളെക്കൊണ്ട് സത്യം ചെയ്യുന്നു എന്നായിരിക്കും. ഏതായാലും ഈ മഹത്തായ -അർത്ഥഗർഭമായ- സത്യവാചകങ്ങളെക്കൊണ്ട് സത്യംചെയ്തു അല്ലാഹു ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്ന വിഷയം എന്താണ്? അതത്രെ, ഏഴാം വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. *إِنَّمَا تَوَعَّدُونَ لَوَاقِعَ* (നിശ്ചയമായും നിങ്ങളോട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കാര്യം സംഭവിക്കുന്നതുതന്നെ) എന്ന്! പരലോകം, പുനർജീവിതം, അന്ത്യനാൾ രക്ഷാശിക്ഷകൾ ആദിയായവ സംഭവിക്കുവാനിരിക്കുന്നുവെന്ന ഉറപ്പായ വിശ്വാസമാണല്ലോ എല്ലാ നന്മയുടെയും അടിത്തറ. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ ആ ദിവസം സംഭവിക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ഗൗരവമേറിയ ചില പ്രത്യഘാതങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു:-

﴿8﴾ എന്നാൽ, നക്ഷത്രങ്ങൾ (വെളിച്ചം) തുടച്ചുമായിക്കപ്പെട്ടാൽ:-

﴿٨﴾ فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ

﴿9﴾ ആകാശം (തുറന്ന്) വിടർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ:-

﴿٩﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ

﴿10﴾ മലകൾ (ധൂളിയായി) പൊടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ:-

﴿١٠﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ

﴿11﴾ റസൂലുകൾക്ക് സമയം നിശ്ചയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ:-

﴿١١﴾ وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِتَتْ

﴿12﴾ ഏതൊരു ദിവസത്തേക്കാണ് അവർക്ക് അവധി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്?!

﴿١٢﴾ لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ

﴿13﴾ (അതെ) തീരുമാനത്തിന്റെ ദിവസത്തേക്ക് (തന്നെ)!

لِيَوْمِ الْفَصْلِ ﴿١٣﴾

﴿14﴾ തീരുമാനത്തിന്റെ ദിവസം എന്നാലെന്താണെന്ന് നിനക്ക് എന്തറിയാം?!

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ﴿١٤﴾

﴿15﴾ അന്നത്തെ ദിവസം (മഹാ) നാശം; വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കായിരിക്കും.

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٥﴾

﴿8﴾ طُمِسَتْ എന്നാൽ നക്ഷത്രങ്ങൾ ആകുമ്പോൾ (ആയാൽ) അവ തുടച്ച് മായിക്ക (നീക്ക)പ്പെടുക ﴿9﴾ وَإِذَا أَلْسَمَاءُ ആകാശം ആയാലും (ആകുമ്പോഴും) فُرَجَّتْ അത് വിടർത്ത (തുറവിയാക്ക)പ്പെടുക ﴿10﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ മലകൾ ആകുമ്പോഴും (ആയാലും) نُسِفَتْ അത് പൊടിക്കപ്പെടുക, പാറ്റപ്പെടുക ﴿11﴾ وَإِذَا الرُّسُلُ റസൂലുകൾ ആകുകയും ചെയ്താൽ أُفَّتَتْ അവർക്ക് സമയം നിശ്ചയിക്കപ്പെടുക ﴿12﴾ أَيَّ يَوْمٍ അവർക്ക് (അവർക്ക്) അവധി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ﴿13﴾ لِيَوْمِ ദിവസത്തേക്ക്, ദിവസത്തിൽ الْفَصْلِ തീരുമാനത്തിന്റെ, പിരിച്ചുവിടലിന്റെ ﴿14﴾ وَمَا أَدْرَاكَ നിനക്ക് അറിവ് നൽകിയതെന്താണ് (നിനക്ക് എന്തറിയാം) مَا ദിവസമെന്താണെന്ന് الْفَصْلِ തീരുമാനത്തിന്റെ ﴿15﴾ وَيَلُّ (മഹാ) നാശം, കഷ്ടം يَوْمَئِذٍ അന്നത്തെ ദിവസം لِلْمُكَذِّبِينَ വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കാണ്

അന്ത്യനാളിലെ ഗൗരവമേറിയ ചില സംഭവവികാസങ്ങളാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ആകാശം, ഭൂമി, പർവ്വതങ്ങൾ, സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, നക്ഷത്രങ്ങൾ ആദിയായവയെല്ലാം അന്ന് നിലതെറ്റി അവതാളത്തിലാകുന്നതാണെന്ന് ക്വർആനിൽ പലപ്പോഴും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. താഴെവരുന്ന മക്കീസുറത്തുകളിൽ ഇതുപോലെ വേറെയും പല സംഭവവികാസങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. കിയാമത്തുനാളിൽ റസൂലുകളെ അല്ലാഹു ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി അവരുടെ സമുദായങ്ങൾ അവരുടെ പ്രബോധനം സ്വീകരിച്ചതിനെപ്പറ്റി അവരോട് ചോദിക്കുമെന്നും (5 : 112) സമുദായങ്ങളുടെമേൽ സാക്ഷികളായി നബിമാരെകൊണ്ടുവരുമെന്നും (4 : 41) അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഓരോ റസൂലിന്റെയും അവരുടെ സമുദായത്തിന്റെയും കാര്യങ്ങൾ തീരുമാനം ചെയ്യുന്നതിലുള്ള അവധി നിർണയത്തെക്കുറിച്ചാണ് 11 -ാം വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. 12 -ാം വചനത്തിൽ ആ മഹാദിനത്തിന്റെ അതിഭയങ്കരത ഒരു ചോദ്യരൂപത്തിൽ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മേൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെല്ലാം സംഭവിക്കുവാനിരിക്കുന്ന ദിവസമാണ് സാക്ഷാൽ തീരുമാനത്തിന്റെ അവധി എന്നും, അന്ന് സത്യനിഷേധിക

ശക്ത് വമ്പിച്ച നാശത്തിന്റെ ദിവസമായിരിക്കുമെന്നും തുടർന്നുള്ള മൂന്നുവചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അന്നത്തെദിവസം സത്യനിഷേധികളുടെ വമ്പിച്ച നാശത്തെപ്പറ്റി ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ അല്ലാഹു പത്തുവട്ടം ആവർത്തിച്ചു താക്കീത് നൽകിയിരിക്കുന്നത് കാണാം.

﴿16﴾ പൂർവ്വികന്മാരെ നാം നശിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞില്ലേ!

أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾

﴿17﴾ പിറകെ, അവസാനമുള്ളവരെ നാം അവരോട് തുടർത്തുന്നതാണ്.

ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْآخِرِينَ ﴿١٧﴾

﴿18﴾ അപ്രകാരമത്രെ, നാം കുറ്റവാളികളെക്കൊണ്ട് ചെയ്യുക.

كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾

﴿19﴾ അന്നത്തെ ദിവസം (മഹാ) നാശം, വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കായിരിക്കും.

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٩﴾

﴿20﴾ നിസ്സാരപ്പെട്ട ഒരു ജലത്തിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ നാം സൃഷ്ടിച്ചില്ലേ!

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٢٠﴾

﴿21﴾ എന്നിട്ട് അതിനെ ഭദ്രമായ ഒരു താവളത്തിൽ നാം ആക്കി(വെച്ചു);

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿٢١﴾

﴿22﴾ -നിശ്ചിതമായ ഒരു (കാല) അളവുവരെ.

إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿٢٢﴾

﴿23﴾ അങ്ങനെ, നാം (എല്ലാം) കണക്കാക്കി (നിർണയിച്ചു.) അപ്പോൾ, (നാം) എത്രയോ നല്ല കഴിവുള്ളവരത്രെ.

فَقَدَرْنَا فَنِعَمَ الْقَدَرُونَ ﴿٢٣﴾

﴿24﴾ അന്നത്തെ ദിവസം (മഹാ) നാശം, വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കായിരിക്കും.

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾

﴿16﴾ أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ആദ്യത്തെവരെ, പൂർവ്വികന്മാരെ
﴿17﴾ ثُمَّ പിന്നെ, പിറകെ نَتَّبِعُهُمُ അവരോട് നാം തുടർത്തും, അനുഗമിപ്പിക്കും
﴿18﴾ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ അവസാനത്തെവരെ, പിന്നീടുള്ളവരെ
﴿19﴾ (വചനം 15 പോലെ) ﴿20﴾

أَلَمْ تَخْلُقْهُ مِنْ مَّاءٍ لَّيْلَةً وَنَهَارًا ۚ فَبِئْسَ مَا تَدْعُوهُ ۚ أَتَدْعُوهُ إِذْ يَسْتَدْعِيكُم بِهَا ۚ فَأَنْتُمْ عَائِدُونَ ۚ فَبِئْسَ مَا تَدْعُوهُ ۚ أَتَدْعُوهُ إِذْ يَسْتَدْعِيكُم بِهَا ۚ فَأَنْتُمْ عَائِدُونَ ۚ فَبِئْسَ مَا تَدْعُوهُ ۚ أَتَدْعُوهُ إِذْ يَسْتَدْعِيكُم بِهَا ۚ فَأَنْتُمْ عَائِدُونَ ۚ

നിങ്ങളെ നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ലേ **﴿21﴾** എന്നിട്ടതിനെ നാം ആക്കി **﴿22﴾** ഒരു താവളത്തിൽ, പതിയിൽ, വനത്തിൽ **﴿23﴾** ഒരു കണക്ക് (തോത്- നിർണയം) വരെ **﴿24﴾** അറിയപ്പെട്ട (നിശ്ചിതമായ) **﴿25﴾** എന്നിട്ട് നാം കണക്കാക്കി, നിർണയപ്പെടുത്തി, നമുക്ക് സാധ്യമായി **﴿26﴾** അപ്പോൾ വളരെ (എത്രയോ) നല്ലത് **﴿27﴾** കഴിവുള്ളവർ, കണക്കാക്കുന്നവർ **﴿24﴾** [15 പോലെ]

കേവലം അറപ്പും, ചെടിപ്പും തോന്നുന്ന ഇന്ദ്രിയജലത്തിൽനിന്ന് മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയതും, കുറേകാലത്തോളം ആ ബീജം മാതാവിന്റെ ഗർഭാശയത്തിൽ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചതും, അവിടെവെച്ച് അവന്റെ ആകൃതിയും പ്രകൃതിയുമെല്ലാം നിർണയിച്ചു സൃഷ്ടിരൂപം പൂർത്തിയാക്കിയതും അനുസ്മരിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് അവന്റെ പുനർജീവിതത്തിന്റെ സാധ്യത ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. **﴿25﴾** എന്ന വാക്കിന് 'നിർണയിച്ചു, കണക്കാക്കി' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം വരുന്നതുപോലെ, 'കഴിവുണ്ടാക്കി, സാധ്യമായി' എന്നിങ്ങനെയും അർത്ഥമുണ്ട്. മനുഷ്യന്റെ ആകൃതിയും പ്രകൃതിയും അവന് നൽകുവാൻ നമുക്ക് കഴിവുണ്ടായി എന്നും, നാം വളരെ നല്ല കഴിവുകളുള്ളവനാണ് എന്നും താൽപര്യം.

﴿25﴾ ഭൂമിയെ നാം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാക്കിയില്ലേ,-

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا

﴿26﴾ ജീവനുള്ളവരെയും, മരണപ്പെട്ടവരെയും?!

أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا

﴿27﴾ ഉന്നതങ്ങളായി ഉറച്ചുനിൽക്കുന്ന പർവ്വതങ്ങളെ നാം അതിൽ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സ്വച്ഛമായ ജലം നിങ്ങൾക്ക് നാം കുടിക്കുവാൻ തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ

وَأَسْقَيْنَكُم مَّاءً فُرَاتًا

﴿28﴾ അന്നത്തെ ദിവസം (മഹാ) നാശം, വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കാണ്.

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

﴿25﴾ നാം ആക്കിയില്ലേ **﴿26﴾** ഭൂമിയെ **﴿27﴾** ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും, ഒരു മിച്ചുകൂട്ടുന്നതും **﴿28﴾** ജീവനുള്ളവരെ **﴿29﴾** മരണപ്പെട്ട (നിർജീവമായ)വരെയും **﴿30﴾** നാമതിൽ ആക്കു(ഏർപ്പെടുത്തു)കയും ചെയ്തു **﴿31﴾** ഉറച്ചുനിൽക്കുന്ന മലകളെ **﴿32﴾** പൊന്തിനിൽക്കുന്ന, ഉന്നതങ്ങളായ **﴿33﴾**

നിങ്ങൾക്ക് നാം കുടിക്കാൻ തരുകയും ചെയ്തു **﴿28﴾** [15 ന്റെ അർത്ഥംപോലെ]

അല്ലാഹുവിന്റെ ചില അനുഗ്രഹങ്ങളെയും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും എടുത്തു കാട്ടുകയാണ്. ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഉറ്റോലോചിക്കുന്നവർക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ അപാരമായ കഴിവിനെക്കുറിച്ചും, മരണാനന്തര ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചും സംശയമുണ്ടാകുവാൻ അവകാശമുണ്ടായിരിക്കയില്ല എന്ന് താൽപര്യം. ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർക്ക് ഭൂമുഖത്ത് ജീവിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതുപോലെ, മരണപ്പെട്ടവരെ ഭൂമിക്കുള്ളിൽ അടക്കം ചെയ്യാനുള്ള സൗകര്യവും അല്ലാഹു ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് 25 - 26 ൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെയുള്ള യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ അവഗണിച്ചു നിഷേധിക്കുന്നവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

﴿29﴾ '(ഹേ, വ്യാജമാക്കുന്നവരേ) നിങ്ങൾ യാതൊന്നിനെ വ്യാജമാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നുവോ അതിലേക്ക് നിങ്ങൾ പോയിക്കൊള്ളുവിൻ!

أَنْطَلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ
تَكْذِبُونَ

﴿30﴾ അതായത്, മൂന്ന് ശാവകളുള്ളതായ ഒരു (തരം) തണലിലേക്ക് പോയിക്കൊള്ളുവിൻ!-

أَنْطَلِقُوا إِلَىٰ ظِلِّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ

﴿31﴾ (അത് ചൂടിൽനിന്ന്) നിഴൽ നൽകുന്നതല്ല; (അഗ്നി) ജ്വാലയിൽനിന്ന് അത് തടയുകയുമില്ല.

لَا ظِلِّيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْهَبِّ

﴿32﴾ നിശ്ചയമായും അത്, [നരകം] വൻകെട്ടിടം പോലെയുള്ള തീപ്പൊരി വീശുന്നതാണ്.

إِنهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ

﴿33﴾ അത് [തീപ്പൊരി] മഞ്ഞവർണ്ണമായ ഒട്ടകക്കൂട്ടമെന്നോണമിരിക്കും!

كَأَنَّهُ جُمَلَتُ صُفْرٍ

﴿34﴾ അന്നത്തെ ദിവസം (മഹാ)നാശം, വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കാണ്.

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

﴿29﴾ أَنْطَلِقُوا നിങ്ങൾ പോയിക്കൊള്ളുവിൻ إِلَىٰ യാതൊന്നിലേക്ക് كُنْتُمْ بِهِ അതിനെ നിങ്ങളായിരുന്നു تَكْذِبُونَ വ്യാജമാക്കും **﴿30﴾** أَنْطَلِقُوا നിങ്ങൾ പോയി

കൊള്ളുക إِلَىٰ ظِلِّ ഒരു തണലി (നിഴലി)ലേക്ക് ذِي ثَلَاثٍ മൂന്നുള്ളതായ شُعْبٍ ശാഖകൾ, പിരിവുകൾ ﴿31﴾ لَا ظَلِيلٍ തണൽ (നിഴൽ) നൽകുന്നതല്ല وَلَا يُغْنِي പര്യാപ്തമാക്കുകയുമില്ല (തടയുകയുമില്ല) مِنَ اللَّهِ ജ്വാലയിൽനിന്ന് ﴿32﴾ نِبَا നിശ്ചയമായും അത് (നരകം) تَرْمِي എറിയും, (വീശും) بِشَرِّ തീപ്പൊരിയെ كَالْفَصْرِ മണിമാളിക (വൻകെട്ടിടം- കോട്ട) പോലുള്ള ﴿33﴾ كَأَنَّهُ അതാണെന്നപോലെ جَنَّتْ ഒട്ടകങ്ങൾ, ഒട്ടകക്കൂട്ടം صُفْرٌ മഞ്ഞനിറമുള്ള ﴿34﴾ [15 നോക്കുക]

നിങ്ങൾ പരലോക ജീവിതത്തെയും നരകശിക്ഷയെയും വ്യാജമാക്കിത്തള്ളിയിരുന്നുവല്ലോ. ആ ശിക്ഷ ഇതാ ഇപ്പോൾ യഥാർത്ഥമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അതാ, ആ മൂന്ന് ശാഖകളായി പിരിഞ്ഞുയരുന്ന വമ്പിച്ച കരിമ്പുകയുടെ തണലാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഇനി ആധാരം. അതിലേക്ക് പോയിക്കൊള്ളുക. പക്ഷേ അത് സാധാരണ തണലുപോലെ, ചൂടിൽ നിന്ന് തണുപ്പ് നൽകുന്നതോ, നരകാഗ്നിയിൽനിന്നുയരുന്ന തീപ്പൊരികൾക്ക് തടവായിരിക്കുന്നതോ അല്ല. നരകമാകട്ടെ, വൻകെട്ടിടങ്ങൾപോലെയുള്ള വമ്പിച്ച തീപ്പൊരികൾ പറപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അവയുടെ ആധിക്യവും, വലുപ്പവും വർണ്ണവും നോക്കുമ്പോൾ മഞ്ഞ വർണ്ണത്തിലുള്ള ഒട്ടകക്കൂട്ടങ്ങൾ ചിന്നിച്ചിതറുകയാണെന്ന് തോന്നും. അത്രയും വൻതോതിലായിരിക്കും ആ തീപ്പൊരികൾ എന്ന് സാരം. ഈ കരിമ്പുകയെപ്പറ്റി തണൽ (ظ) എന്ന് പറഞ്ഞത് കേവലം പരിഹാസ രൂപത്തിലാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. സൂ: വാക്യങ്ങൾ 43 - 44 ലും, അൽകഹ്ഫ് 29 ലും വായിച്ചത് ഓർക്കുക.

﴿35﴾ അവർ മിണ്ടാത്തതായ ദിവസമത്ര ഇത്.

هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ

﴿36﴾ (ഒഴികഴിവ് പറയാൻ) അവർക്ക് അനുവാദം നൽകപ്പെടുകയുമില്ല, എന്നാലവർക്ക് ഒഴികഴിവ് പറയാമായിരുന്നു.

وَلَا يُؤَذِّنُ هُمْ فَيَعْتَدِرُونَ

﴿37﴾ അന്നത്തെ ദിവസം (മഹാ) നാശം, വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കൊക്കുന്നു.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

﴿35﴾ ഇത് ഒരു ദിവസമത്ര لَا يَنْطِقُونَ അവർ മിണ്ടാത്ത, സംസാരിക്കാത്ത ﴿36﴾ وَلَا يُؤَذِّنُ അവർക്ക് അനുവാദം നൽകപ്പെടുകയുമില്ല. അവർക്ക് فَيَعْتَدِرُونَ എന്നാലവർക്ക് ഒഴികഴിവ് പറയാമായിരുന്നു, അങ്ങനെ ഒഴികഴിവ് പറയുകയും (ഇല്ല) ﴿37﴾ [15 നോക്കുക]

സ്ഥിതിഗതികളുടെ ഗൗരവം നിമിത്തം അന്ന് അവർക്ക് സംസാരിക്കുവാൻപോലും കഴിയുന്നതല്ല. വല്ല ഒഴികഴിവുകളും പറഞ്ഞുനോക്കുവാനാണെങ്കിൽ, അതിന് അനുവാദവും ലഭിക്കുകയില്ല.

﴿38﴾ ‘ഹേ, വ്യാജമാക്കുന്നവരേ) തീരുമാനത്തിന്റെ ദിവസമാണിത്. നിങ്ങളെയും പൂർവികന്മാരെയും നാം (ഇവിടെ) ഒരുമിച്ചു കൂട്ടിയിരിക്കുന്നു.’

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ

وَالْأُولِينَ

﴿39﴾ എനി, വല്ല ഉപായതന്ത്രവും നിങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്നോട് നിങ്ങൾ (അത്) പ്രയോഗിച്ചുകൊള്ളുവിൻ! [എന്നാലതൊന്ന് കാണാമല്ലോ!]

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا

﴿40﴾ അന്നത്തെ ദിവസം (മഹാ) നാശം, വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കൊക്കുന്നു.

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

﴿38﴾ ഇത്, ഇതത്രെ **يَوْمُ الْفَصْلِ** തീരുമാനത്തിന്റെ ദിവസം **جَمَعْنَاكُمْ** നാം നിങ്ങളെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടിയിരിക്കുന്നു **وَالْأُولِينَ** ആദ്യത്തെവരെയും, പൂർവികന്മാരെയും **﴿39﴾** **فَإِنْ كَانَ** എനി ഉണ്ടെങ്കിൽ, എന്നാൽ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ **لَكُمْ** നിങ്ങൾക്ക് **كَيْدٌ** വല്ല ഉപായവും, തന്ത്രവും **فَكِيدُوا** എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്നോട് തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചുകൊള്ളുവിൻ **﴿40﴾** [15 പോലെ]

വിഭാഗം- 2

അവിശ്വാസികളെയും, അവരുടെ ഭാവിയെയും കുറിച്ച് പലതും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം- കുർആന്റെ പതിവനുസരിച്ച്- സത്യവിശ്വാസികളെയും, അവരുടെ ഭാവിയെയും കുറിച്ച് പറയുന്നു:-

﴿41﴾ നിശ്ചയമായും, സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർ ചില (മഹത്തായ) തണലുകളിലും, ഉറവുജലങ്ങളിലുമായിരിക്കും;

إِنَّ الْمُبْتَلِينَ فِي ظِلِّ وَعُيُونٍ

﴿42﴾ അവർ ഇച്ഛിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള പഴവർഗങ്ങളിലുമായിരിക്കും (കഴിഞ്ഞുകൂടുക)

وَفَوَاكِهِ مِمَّا يَشْتَهُونَ

﴿43﴾ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് നിമിത്തം, നിങ്ങൾ മംഗളമായി തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ! (എന്ന് പറയപ്പെടും)

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ

تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

﴿44﴾ നിശ്ചയമായും, അപ്രകാരമത്രെ നാം സുകൃതവാൻമാർക്ക് പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നത്.

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

﴿٤٤﴾

﴿45﴾ അന്നത്തെ ദിവസം (മഹാ)നാശം, വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കായിരിക്കും.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾

അവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു:-

﴿46﴾ നിങ്ങൾ അൽപം (കാലം) തിന്നുകയും സുഖമനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക;- നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ കുറ്റവാളികളാകുന്നു!

كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ جَرْمُونَ

﴿٤٦﴾

﴿47﴾ അന്നത്തെ ദിവസം (മഹാ)നാശം, വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കു കുന്നു.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾

﴿41﴾ فِي ظُلُلٍ لَّيَالٍ نَّاسٍ നിശ്ചയമായും സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർ, ഭയഭക്തൻമാർ **﴿42﴾** فِي سُبْحَانَ رَبِّكَ وَأَمْسَى **﴿43﴾** كُلُوا നിങ്ങൾ തിന്നുവിൻ **﴿44﴾** تَعْمَلُونَ പ്രവർത്തിക്കും **﴿45﴾** إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ സുകൃതവാൻമാർക്ക്, നന്മ ചെയ്യുന്നവർക്ക് **﴿46﴾** [15 നോക്കുക] **﴿47﴾** [15 പോലെ] **﴿47﴾** [15 പോലെ]

ഓരോരുത്തന്നും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തുച്ഛമായ ആയുഷ്കാലം തീരുന്നതുവരെ നിങ്ങൾക്കിവിടെ യഥേഷ്ടം വിഹരിക്കാം. പക്ഷേ, നിങ്ങളുടെ ഭാവി ഭയാനകമാണെന്ന് ഓർത്തുകൊള്ളുക എന്ന് സാരം. ഇവർ ഇത്രയും കടുത്ത പാപികളായിത്തീരുവാൻ കാരണം അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ താഴ്ചകാണിക്കുവാനും, അവന്റെ മുമ്പിൽ കുമ്പിട്ട് നമസ്കാരം ചെയ്യാനും അവർ വിസമ്മതിച്ചതാണെന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

﴿48﴾ ‘നിങ്ങൾ കുമ്പിടുവിൻ’
എന്ന് അവരോട് പറയപ്പെട്ടാൽ
അവർ കുമ്പിടുന്നതല്ല.

﴿48﴾

﴿49﴾ അന്നത്തെ ദിവസം (മഹാ)
നാശം വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കൊക്കുന്നു.

﴿49﴾

﴿50﴾ എനി, ഇതിന് [കുർആന്]
ശേഷം ഏതൊരു വർത്തമാനത്തിലാണ്
അവർ വിശ്വസിച്ചേക്കുന്നത്?!

﴿50﴾

﴿48﴾ **وَإِذَا قِيلَ** പറയപ്പെട്ടാൽ, പറയപ്പെടുമ്പോൾ **هُمْ** അവരോട് **أَرْكَعُوا** നിങ്ങൾ കുമ്പിടുവിൻ, റുക്ഉള് ചെയ്യുവിൻ (നമസ്കരിക്കുവിൻ) **لَا يَرْكَعُونَ** അവർ കുമ്പിടുകയില്ല **﴿49﴾** [15 പോലെ] **﴿50﴾** **فَبِأَيِّ حَدِيثٍ** എനി ഏത് വർത്തമാനത്തിലാണ്, വിഷയം കൊണ്ടാണ് **بَعْدَهُ** ഇതിനുശേഷം, ഇതിന് പുറമെ **يُؤْمِنُونَ** അവർ വിശ്വസിക്കുക

عرك (റുക്ഉള്) എന്ന വാക്കിന് ‘കുമ്പിടുക, തലകുമ്പിടുക, താഴ്ച കാണിക്കുക, ഭക്തി ചെയ്യുക, നമസ്കരിക്കുക’ എന്നൊക്കെ അർത്ഥം വരാം. നമസ്കാരകർമ്മത്തിൽ കുമ്പിട്ട് ചെയ്യുന്ന ഭാഗത്തിന് സാധാരണയായി ‘റുക്ഉള്’ എന്ന് പറഞ്ഞുവരുന്നു. നമസ്കാരകർമ്മത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു ‘സുജൂദ്’ എന്ന പറയാറുള്ളതുപോലെ റുക്ഉള് എന്നും പറയാറുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ തല കുമ്പിടുന്നതും അവനെ ആരാധിച്ചു കീഴ്പെടുവാനും അവർ തയ്യാറല്ല. ഗർവ്വം അഹംഭാവവുമായി കഴിയുകയാണ്. ഇത്രയും വ്യക്തവും യുക്തവുമായ ഉപദേശങ്ങളും താക്കീതുകളും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും ഈ കുർആനിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ അവർ കൂട്ടാക്കുന്നില്ല. എന്നിരിക്കെ എനി ഏതൊന്നിലാണ് അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ പോകുന്നത്?! എന്ന് താൽപര്യം.

ഇമാം അഹ്മദ്, അബൂദാവൂദ്, ഹാകിം (റ) മുതലായ മഹാൻമാർ അബൂഹുറയ്റഃ (റ)യിൽ നിന്ന് നിവേദനം ചെയ്ത ഒരു നബിവാചനത്തിന്റെ ചുരുക്കം

ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ‘സൂറ:‘വത്തീനി’ഓതി അവസാനിക്കുമ്പോൾ, ഓതുന്നവർ **بلى وأنا على ذلك من الشاهدين** (അല്ലാതേ! ഞാനും അതിന് സാക്ഷിയാണ്.) എന്ന് പറയണം. സൂഃ കിയാമത്ത് അവസാനിക്കുമ്പോൾ അവൻ **بلى** (അല്ലാതേ!) എന്നും പറയണം. സൂഃ വൽമുർസലാത്തി ഓതി അവസാനിക്കുമ്പോൾ **آما بالله** (ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു.)’എന്നും പറയണം.

ഈ സൂറത്തുകളുടെ അവസാനത്തെ വചനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മറുപടിയെന്നോണമത്രെ ആ വാക്കുകൾ പറയുവാൻ നബി ﷺ കൽപിക്കുന്നത്. ഓരോ വചനത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കവും, മറുപടിയുടെ സാരവും നോക്കുമ്പോൾ അത് വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. മാത്രമല്ല, കൂർആൻ പാരായണവേളയിൽ, സന്തോഷവാർത്തകൾ കാണുന്നിടത്ത് അല്ലാഹുവിനോട് അതിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കലും, ഭയവാർത്തകൾ കാണുന്നിടത്ത് അല്ലാഹുവിനോട് അതിൽനിന്ന് രക്ഷതേടലും ആവശ്യമാകുന്നു. ഈ ഒടുവിലത്തെ വചനത്തിൽ കാണുന്നതുപോലെ ചോദ്യരൂപത്തിലുള്ള വചനങ്ങൾ പാരായണം ചെയ്യുമ്പോൾ വിനയപൂർവ്വം അതതിന് യോജിച്ച മറുപടി വാക്യങ്ങൾ പറയുന്നതും നന്നായിരിക്കും. നബി ﷺ യുടെ ചര്യകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ കാണാവുന്ന മര്യാദകളാണ് ഇവയെല്ലാം. **والله الموفق**

آما بالله وبما أنزل وصدق الله وبلغ رسوله ونحن على ذلك من الشاهدين والله الحمد والمنة